

Prisfaldet, som formenes at komme til Februar, og som Følge deraf har man ment at kunne forsvare at lade § 5 falde bort. Det er sikkert ogsaa rigtigt, at et saadant Prisfald vil komme, men jeg gør blot opmærksom paa, at man her har diskonteret dette Prisfald, før det endnu foreligger, og jeg nærer den Ængstelse, at man i de byggendes Kredse vil være noget varsom med at sætte Byggeri i Gang, før Prisfaldet er konstateret. Da man imidlertid i det omtalte Udvalg er enig om, at det vil være paakrævet at forlænge Lovens Varighed, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale hurtig Fremme af Lovforslaget, som det foreligger, i Haab om at undgaa Udvalgsbehandling, som jo vil sinke Lovforslagets Vedtagelse.

Elgaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Forelæggelsen af det Lovforslag, vi her behandler — hvad der tillige staar i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at det af Indenrigsministeren nedsatte Udvalg, der har arbejdet paa at finde en eventuel ny Løsning vedrørende Formen for Støtte til Boligbyggeriet, væsentlig paa Grund af Valutasituationen ikke har kunnet ende sine Overvejelser. Dette er jo rigtigt. Jeg haaber imidlertid ikke, at jeg forbyrder mig mod det gamle Ord: Tavshed, medens Retten sidder, naar jeg tillader mig at fremsætte enkelte Udtalelser om Boligproblemet ved denne Lejlighed. Det er jo ikke saa sjældent, at Rigsdagen har beskæftiget sig med Boligproblemet, det er sket ved mange forskellige Lejligheder, baade naar Huslejlove og naar Flyttedagslove, Tilskuds- og Laanelove o. s. v. har været til Behandling, og der har jo gennem en Række af Aar i vort Samfund været en beklagelig Bolignød. Denne Bolignød har gennem Aarene altid været størst i Hovedstaden og er derefter taget af, jo længere man kom ned i Rækken af Købstæderne; altsaa, Byernes Størrelse har næsten været Udtryk for den Bolignød, der har hersket i dem. Nu har der for nylig været foretaget visse Undersøgelser af, hvordan Boligsituationen er i dette Øjeblik, og man maa jo ogsaa efter dette Lovforslags Fremsættelse bedømme den saadan, at der ikke er nogen, der tør tage Ansvaret for i Øjeblikket at afbryde den Støtte, der ydes til Boligbyggeriet. Jeg vil gerne nævne enkelte af de Tal, der har været fremme for ganske nylig vedrørende Boligsituationen i det hele taget. Man ser af disse Undersøgelser, at i 56 af Danmarks Købstæder er 1 979 Familier under kommu-

nal Boligforsorg, men i 27 af dem er Antallet af Familier, der er under kommunal Boligforsorg, under 10, hvilket er saa lavt et Tal, at man vel kan sige, at det ikke berettiger til at hævde, at der i disse Byer er synderlig Bolignød. Endvidere tror jeg, Forholdet er det, at der ogsaa i adskillige af de Byer, der nu opføres blandt dem, der har et vist Antal af husvilde, findes adskillige ledige Lejligheder, men at en Del af de husvilde saadanne Steder, ligesom det sikkert er Forholdet i Hovedstaden, ikke har Midler til at betale den Leje, der kan tages af de ledige Lejligheder. Under Bedømmelsen af Boligproblemet maa man heller ikke se bort fra, at særlig i Hovedstaden eller i dens Omegn lever et betydeligt Tal af Familier under Boligforhold, der ikke kan kaldes tilfredsstillende. Det er jo en kendt Sag, at et ikke ringe Antal Familier lever i Barakker, der vel i adskillige Tilfælde ikke kan kaldes en tilstrækkelig god eller forsvarlig menneskelig Bolig, ligesom adskillige Mennesker lever i Lysthuse og paa andre Maader sammenstuede. Man maa med Henblik paa dette indrømme, at Boligforholdene indenfor vort Samfund endnu ingenlunde er gode, og det er jo ogsaa disse Ting, der bevirker, at det nævnte Udvalgs Tanke om en Forlængelse af Varigheden af Loven om Laan af Statsboligfonden til Byggeri kan tiltrædes ogsaa fra mit Partis Side.

Jeg vil endvidere gerne nævne, at den Oversigt, som Statistisk Departement for nylig har givet over Familier under Boligforsorg, omfatter, foruden, som jeg har nævnt, Provinsbyerne, ogsaa Landkommunerne, altsaa de Landkommuner, der har bymæssig Bebyggelse, og Hovedstaden. For Landkommunernes Vedkommende har Tallet gennem de senere Aar været ret konstant, omkring 350 Familier, men af disse bor 135 i Barakker. Jeg vil gerne om Provinsbyerne sige, at af de 1 979 Familier, man dér har opført som værende under Boligforsorg, bor godt 900 i Barakker, og selv om, som jeg sagde før, Barakboligen ikke under normale Forhold kan kaldes en tidsvarende Bolig — maaske er de bedre i Provinsbyerne end i Hovedstaden —, tror jeg alligevel, at adskillige af de Familier, som bor i disse Barakker, ikke nærer noget stærkt Ønske om at flytte derfra, fordi de bor billigt dér, og den Leje, der for Tiden skal svares i de nye Huse, er over deres økonomiske Evne; man maa derfor sikkert gøre sig fortrolig med, at en Del af disse Familier ikke ønsker at skifte Bopæl, før de kan flytte ind i andre Lejligheder, hvor Lejen er